

(ב) (שם ח') לא תעשון ככל וגו' איש כל הישר וגו' וברש"י ז"ל מוסב למעלה על כי אהם עובדים את הירדן וכו' אבל בצמה אינו קרב אלא הנידר והנידב וזה איש כל הישר בעיניו נדוניד ע"י שישר בעיניכם להביאם לא ע"י חובה אהם תקריבו בצמה עכ"ל והנה בירושלמי פ"א דמגילה ה"א איתא תני אחד האיש ואחד האשה אמר ר"י"ח לית כאן אשה איש כתיב בפרשה עכ"ל וע"י בפני משה שפירש דפלוגתת ת"ק ור"י"ח אי אשה כשירה להקריב בצמה דת"ק ס"ל דאשה כשירה להקריב ור"י"ח פליג דאשה אינה כשירה להקריב בצמה דאיש כתיב בפרשה אמנס בקרבן העדה מפרש דלית כאן אשה דאין קרבן אשה קרב בצמה ולכחו' אין מובן כלל לדבריו דמנימ בין קרבן אשה לקרבן איש ואמאי נדוניד של אשה לא יהי' קרבין בצמה איברא ד"ל דדבר גדול דיבר בזה דהנה יש קרבנות באשה שרשות בידה להקריב אהם ואין עלי' חובה כמבואר במשנה כרימות ד' ח' ע"א האשה שיש עלי' ספק ה' לידות וספק ה' זיבות דמביאה קרבן אחד ואין השאר עלי' חובה ועיי"ש במשנה דרשב"ג למד דאפי' בה' לידות וה' זיבות ודלות דינא הכי וידוע פלגתת הר"מ והראב"ד ז"ל בזה וביאר הראב"ד ז"ל דבריו בפירושו לתורת כהנים פרשת תזריע פרק ג' אות ז' ועיי"ש באורך שס"ל דמוינא דאורייתא הוי כטבילה דעולה טבילה אחת לכל הטומאות ה"ה הקרבנות כיון דאין לכפרה אלא להסירה באכילה קדשים ולכא אל המקדש סגי בקרבן אחד וא"כ ה"י מקום לומר דכל אלו הקרבנות דאין עלי' חובה יהי' קרבין בצמה דהוי כמו נדוניד לכן קאמר ר"י"ח סמי מכאן אשה דאיש כתיב בפרשה דהיינו דוקא הקרבנות ששון באיש ואשה שהן נדוניד קרבין בצמה משא"כ קרבנות של המיוחדין לאשה דיש בהם רשות כיון דבעלם הם חובה ואין בכלל נדוניד אין קרבין בצמה איברא ז"א דהרי מבואר בר"מ ז"ל דכל הדינים במשנה בזה ה"ה בזה דג"כ הדין כן דבספק אין השאר עליו חובה א"כ גם באיש משכח"ל רשות א"כ

אין זה בגדר קרבן אשה דוקא אך מדה טובה אינה חוזרת ונוכל לומר עפ"י הכ"ל עפ"מ"ש צ"ס חמדת ישראל קונטרס נר מלוח חלק הלאווין אות ל"ו במ"ש החינוך ז"ל דהללו דלא תוכל לזכות את הפסח באחד שדרשינן על צמה יחיד גם נשים בכלל כיון דחייבות בפסח וכתבו דלפי"ז צפ"ס דנשים צטני רשות לא יהי' בלאו זה אך האמת אינו כן דמשני זה אמרה תוה"ק לאו מיוחד בפסח דאסור בצמה אפי' אם הוא רשות וא"כ י"ל דזה פלוגתת ת"ק ור"י"ח דת"ק ס"ל דאחד איש ואחד אשה דהיינו אפי' בקרבנות של אשה דלמ"ל רשות אלא באשה ג"כ קרב בצמה וע"י אמר ר"י"ח דאין כן איש כתיב בפרשה והיינו דוקא קרבנות דשי"כין באיש ובאשה והם רשות קרבין בצמה ולפי"ז קרבנות זב וזבה באמת השאר שאין עליהם חובה קרבין בצמה אמנס בפסח דלא משכח"ל רשות אלא בנשים לא קרב בצמה אך אחי יש להעיר מה הדין ביולדת דלמ"ל באיש וקרא למפסל ליכא ודוחק"ל דיהי' חילוק בין קרבן זבה לקרבן יולדת כמובן לכן נראה יותר דר"י"ח ס"ל כמ"ד אין עופות בצמה וא"כ לא משכח"ל קרבן שיהיה רשות צבא מחמת חובה כ"א פסח בנשים ובזה שפיר י"ל דאין קרב בצמה כיון דבעלם אינו נז"י וא"ש בזה גם מה דיש לתמוה על הג' בעל קרבן עדה ז"ל שמופרש דקרבן אשה פסול בצמה דמהכ"ח לומר כן ה"א גם צב"ג קרבן אשה כשר להקריב בצמה כמבואר זבחים קט"ז ב' גבי איפרא הורמיו אמ"י דשבור מלכא ועיי"ש אמנס להכ"ל א"ש דהכא הכונה רק ק"פ דבנשים רשות אך כ"ז כותב אני לפלפולא אמנס לקישטא דמולתא אע"פ שלפי פשטן של דברים נראה יותר כפירוש הקרבן עדה כיון דקרא דאיש כל הישר בעיניו דבא להורות דין נדוניד קרבין בצמה לא קאי על המקריבין כ"א על הקרבנות דהרי אפי' כהן אסור להקריב בצמה קטנה חובות וכיון דקאי על הקרבנות א"כ אם אמרינן דאיש כתיב בפרשה וממטעין אשה ג"כ מסבירא דקאי על הקרבן דהיינו דקרבן נשים אינו קרב לגמרי בצמה אמנס